

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 252

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
40. — Lege pentru ratificarea Tratatului de la Nairobi privind protecția simbolului olimpic	2	12. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea ordinelor președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 28/2004 și nr. 39/2004	11
Tratatul de la Nairobi privind protecția simbolului olimpic, adoptat la Nairobi la 26 septembrie 1981	2-4	15. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi	12
127. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului de la Nairobi privind protecția simbolului olimpic	4	155. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind revizuirea volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005, pe categorii de resurse și pe destinații, și repartizarea acestuia pe județe, pentru pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice de drept privat și pentru vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național	12-16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 56 din 1 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002	4-9		
Decizia nr. 122 din 1 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală	9-11		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Tratatului de la Nairobi
privind protecția simbolului olimpic****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul de la Nairobi privind protecția simbolului olimpic, adoptat la Nairobi la 26 septembrie 1981 și semnat de România la 24 octombrie 1981.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 martie 2005.
Nr. 40.

TRATATUL DE LA NAIROBI**privind protecția simbolului olimpic, adoptat la Nairobi la 26 septembrie 1981*)****CAPITOLUL I****Dispoziții de fond****ARTICOLUL 1****Obligația statelor**

Orice stat parte la prezentul tratat este obligat, sub rezerva art. 2 și 3, de a refuza sau de a invalida înregistrarea ca marcă și de a interzice prin măsuri corespunzătoare utilizarea ca marcă sau ca alt semn, în scopuri comerciale, a oricărui semn constituit din simbolul olimpic ori care conține acest simbol, așa cum este definit în Carta Comitetului Internațional Olimpic, cu excepția autorizației Comitetului Internațional Olimpic. Definiția și reprezentarea grafică ale respectivului simbol figurează în anexa la prezentul tratat.

ARTICOLUL 2**Excepții de la obligație**

(1) Obligația prevăzută la art. 1 nu se impune nici unui stat parte la prezentul tratat, în ceea ce privește:

- (i) o marcă constituită din simbolul olimpic sau care conține acest simbol, în cazul în care această marcă a fost înregistrată în statul respectiv înaintea datei intrării în vigoare a prezentului tratat cu privire la acesta din urmă sau în orice perioadă pe parcursul căreia, în statul respectiv,

obligația prevăzută la art. 1 este considerată suspendată în baza art. 3;

- (ii) continuarea utilizării în statul respectiv, în scopuri comerciale, a unei mărci sau a unui alt semn constituit din simbolul olimpic sau care conține acest simbol, de către orice persoană ori întreprindere care a început să utilizeze în mod legal acest simbol în statul respectiv înaintea datei intrării în vigoare a prezentului tratat cu privire la acesta din urmă sau în orice perioadă pe parcursul căreia, în statul respectiv, obligația prevăzută la art. 1 este considerată suspendată în baza art. 3.

(2) Dispozițiile alin. (1) (i) sunt aplicabile, de asemenea, mărcilor a căror înregistrare produce efecte în stat în baza unei înregistrări efectuate în cadrul unui tratat la care statul respectiv este parte.

(3) Orice utilizare autorizată de persoana sau întreprinderea menționată la alin. (1) (ii) este considerată, în sensul respectivului alineat, ca o utilizare de către respectiva persoană sau întreprindere.

(4) Nici un stat parte la prezentul tratat nu este obligat să interzică utilizarea simbolului olimpic în cazul în care acest simbol este utilizat în mijloacele de comunicare în masă pentru informarea asupra mișcării olimpice sau a activităților sale.

*) Traducere.

ARTICOLUL 3

Suspendarea obligației

Obligația prevăzută la art. 1 poate fi considerată suspendată de către orice stat parte la prezentul tratat în orice perioadă pe parcursul căreia nu este în vigoare nici un acord între Comitetul Internațional Olimpic și Comitetul Național Olimpic al respectivului stat în privința condițiilor în care Comitetul Internațional Olimpic va autoriza utilizarea simbolului olimpic în statul respectiv și în privința părții care revine respectivului comitet național olimpic din sumele încasate de Comitetul Internațional Olimpic pentru respectivele autorizații.

CAPITOLUL II

Grupări de state

ARTICOLUL 4

Excepții de la prevederile cap. I

În privința statelor parte la prezentul tratat, care sunt membre ale unei uniuni vamale, ale unei zone de liber schimb, ale oricărei alte grupări economice sau ale oricărei alte grupări regionale ori subregionale, dispozițiile cap. I nu afectează obligațiile lor conform instrumentului care instituie o astfel de uniune, o astfel de zonă sau o astfel de altă grupare, în special în privința dispozițiilor respectivului instrument care guvernează libera circulație a mărfurilor sau serviciilor.

CAPITOLUL III

Clauze finale

ARTICOLUL 5

Modalități de a deveni parte la tratat

(1) Orice stat membru al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumită în cele ce urmează *Organizația*) sau al Uniunii Internaționale pentru Protecția Proprietății Industriale (denumită în cele ce urmează *Uniunea de la Paris*) poate deveni parte la prezentul tratat prin:

- (i) semnarea sa, urmată de depunerea unui instrument de ratificare, de acceptare ori de aprobare; sau
- (ii) depunerea unui instrument de aderare.

(2) Orice stat care nu este menționat la alin. (1) și care este membru al Organizației Națiunilor Unite sau al uneia dintre instituțiile specializate care au legătură cu Organizația Națiunilor Unite poate deveni parte la prezentul tratat prin depunerea unui instrument de aderare.

(3) Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare și de aderare sunt depuse la directorul general al Organizației (denumit în cele ce urmează *directorul general*).

ARTICOLUL 6

Intrarea în vigoare a tratatului

(1) În privința celor 3 state care își depun primele instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prezentul tratat intră în vigoare la o lună de la data la care este depus al treilea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

(2) În privința oricărui alt stat care depune un instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prezentul tratat intră în vigoare la o lună de la data depunerii respectivului instrument.

ARTICOLUL 7

Denunțarea tratatului

(1) Orice stat poate denunța prezentul tratat printr-o notificare adresată directorului general.

(2) Denunțarea produce efecte la un an de la data la care directorul general a primit notificarea.

ARTICOLUL 8

Semnarea și limbile oficiale ale tratatului

(1) Prezentul tratat este semnat într-un singur exemplar original în limbile franceză, engleză, rusă și spaniolă, toate textele fiind considerate autentice în egală măsură.

(2) Textele oficiale sunt stabilite de directorul general, după consultarea guvernelor interesate, în limbile arabă, germană, italiană și portugheză și în alte limbi pe care le poate indica Conferința Organizației sau Adunarea Uniunii de la Paris.

(3) Prezentul tratat rămâne deschis semnării, la Nairobi, până la data de 31 decembrie 1982, apoi la Geneva, până la data de 30 iunie 1983.

ARTICOLUL 9

Depozitarea tratatului; transmiterea de copii; înregistrarea tratatului

(1) Exemplarul original al prezentului tratat, în momentul în care nu mai este deschis semnării la Nairobi, este depozitat la directorul general.

(2) Directorul general certifică și transmite două copii ale prezentului tratat tuturor statelor menționate la art. 5 alin. (1) și (2) și, la cerere, oricărui alt stat.

(3) Directorul general dispune înregistrarea prezentului tratat la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite.

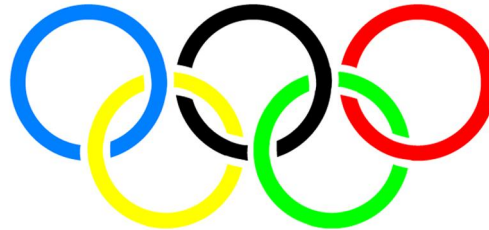
ARTICOLUL 10

Notificări

Directorul general notifică statelor menționate la art. 5 alin. (1) și (2):

- (i) semnăturile depuse conform art. 8;
- (ii) depunerea instrumentelor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, conform art. 5 alin. (3);
- (iii) data intrării în vigoare a prezentului tratat conform art. 6 alin. (1);
- (iv) orice denunțare notificată conform art. 7.

Simbolul olimpic este compus din 5 inele înlănțuite: albastru, galben, negru, verde și roșu, amplasate în această ordine de la stânga la dreapta. El este compus numai din inelele olimpice, reprezentate în una sau mai multe culori.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului de la Nairobi privind protecția simbolului olimpic

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului de la Nairobi privind protecția simbolului olimpic și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 127.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 56

din 1 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, excepție ridicată de Radu Nicolai și alții în Dosarul nr. 2.057/2004 al Tribunalului Tulcea.

La apelul nominal, dispus în dosarele de mai sus, răspunde Ministerul Justiției, prin consilier juridic, fiind lipsă

celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 468D/2004 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, excepție ridicată de Elena Florea și alții în Dosarul nr. 2.043/2004 al Tribunalului Tulcea. De asemenea, Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 486D/2004, nr. 487D/2004, nr. 488D/2004, nr. 489D/2004, nr. 547D/2004, nr. 548D/2004, nr. 549D/2004, nr. 550D/2004, nr. 551D/2004, nr. 552D/2004, nr. 553D/2004 și nr. 554D/2004, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, precum și ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, excepție ridicată de Eugenia Cîmpeanu și alții, de Olga Gheorghe și alții, de Doru Benescu și alții, de Mariana Gafton și alții în dosarele nr. 984/C/2004, nr. 985/C/2004, nr. 1.000/C/2004 și nr. 1.122/C/2004 ale Tribunalului Galați — Secția civilă, de Mărioara Stancu și alții, de Cristina Liliana Faur și alții, de Eugenia Belea și alții, de Viorica Găman și alții, de Gheorghita Munteanu (Arsene) și alții, de Daniela Mănuc și alții, de Isabela-Alina Stănescu și alții, precum și de Mihaela Cucliciu și alții, în dosarele nr. 1.095/2004, nr. 1.105/2004, nr. 1.116/2004, nr. 1.104/2004, nr. 1.098/2004, nr. 1.087/2004, nr. 1.088/2004 și nr. 1.068/2004 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal, efectuat în dosarele de mai sus, răspunde Ministerul Justiției, prin consilier juridic, fiind lipsă celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele de mai sus este, în totalitate sau în parte, identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Ministerul Justiției, prin consilier juridic, este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 468D/2004, nr. 486D/2004, nr. 487D/2004, nr. 488D/2004, nr. 489D/2004, nr. 547D/2004, nr. 548D/2004, nr. 549D/2004, nr. 550D/2004, nr. 551D/2004, nr. 552D/2004, nr. 553D/2004 și nr. 554D/2004 la Dosarul nr. 466D/2004, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Ministerul Justiției, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, referindu-se la jurisprudența Curții, care a mai soluționat excepții de neconstituționalitate având același obiect.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, în conformitate cu art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, întrucât dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare. În acest sens se arată că art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și-a încetat aplicarea cu începere de la 1 ianuarie 2002, iar legile nr. 743/2001 și nr. 631/2002, fiind legi bugetare, sunt guvernate de principiul anualității bugetului de stat, conform art. 138 din Constituție, și, în consecință, și-au încetat efectele la 31 decembrie 2002, respectiv 31 decembrie 2003. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public arată că, prin Decizia nr. 503 din 16 noiembrie 2004, Curtea a respins o excepție de neconstituționalitate având același obiect și a reținut că dispozițiile legale criticate nu încălcă nici un drept constituțional garantat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 august 2004, 13 august 2004, 27 august 2004 și 15 septembrie 2004, pronunțate în dosarele nr. 2.057/2004 și nr. 2.043/2004 ale Tribunalului Tulcea, în dosarele nr. 984/C/2004, nr. 985/C/2004 și nr. 1.000/C/2004, respectiv Dosarul nr. 1.122/C/2004 ale Tribunalului Galați — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 1.095/2004, nr. 1.105/2004, nr. 1.116/2004, nr. 1.104/2004, nr. 1.098/2004, nr. 1.087/2004, nr. 1.088/2004 și nr. 1.068/2004 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002**, excepție ridicată de Radu Nicolai și alții, de Elena Florea și alții, de Eugenia Cîmpeanu și alții, de Olga Gheorghe și alții, de Doru Benescu și alții, de Mariana Gafton și alții, de Mărioara Stancu și alții, de Cristina Liliana Faur și alții, de Eugenia Belea și alții, de Viorica Găman și alții, de Gheorghita Munteanu (Arsene) și alții, de Daniela Mănuc și alții, de Isabela-Alina Stănescu și alții, precum și de Mihaela Cucliciu și alții în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea unor conflicte de muncă.

În motivarea excepției, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 53 din Constituție. În acest sens se arată că, inițial, art. III alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești a suspendat plata unor drepturi bănești convenite conform prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, respectiv ale Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, astfel cum

a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, iar legile nr. 743/2001 și nr. 631/2002 au prelungit succesiv termenul de suspendare.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că „suspendarea aplicării unei legi prin care se recunoaște un drept echivalează cu restrângerea exercițiului aceluși drept”. Se arată că prin dispozițiile criticate „a fost restrâns exercițiul dreptului legal la prima de concediu, fără a exista vreuna dintre situațiile în care art. 53 din Constituția României permite restrângerea exercițiului unor drepturi”.

Exprimându-și opinia, instanțele de judecată care au sesizat Curtea au apreciat că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În susținerea acestei opinii, instanțele arată că, prin dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, s-a suspendat, până la data de 1 ianuarie 2002, aplicarea prevederilor art. 41¹ alin. (1) ce cuprind dispoziții referitoare la acordarea primei pentru concediul de odihnă și ale art. 45 alin. (1) referitoare la cuantumul cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de lucru din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești. De asemenea, s-a arătat că prin dispozițiile art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001 s-a dispus prelungirea termenului prevăzut de art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 până la data de 31 decembrie 2002.

În concluzie, instanțele apreciază că exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune în situațiile prevăzute limitativ de art. 53 alin. (1) din Constituție. Instanțele consideră că suspendarea dispozițiilor legale prin care a fost recunoscut dreptul la acordarea primei de concediu echivalează cu restrângerea exercițiului acestui drept, dispozițiile criticate fiind neconstituționale în măsura în care, raportat la aceste dispoziții legale, nu există vreuna dintre situațiile cerute de art. 53 din Constituția României revizuită, pentru a fi posibilă restrângerea exercițiului acestor drepturi.

De asemenea, potrivit opiniei instanțelor, prin suspendarea și prelungirea suspendării urmată de anularea dreptului câștigat este încălcat și principiul separației puterilor în stat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002. Aceste reglementări au prelungit până la data de 31 decembrie 2002, respectiv până la 31 decembrie 2003, termenul până la care se suspendau reglementările art. 32 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, precum și cele ale art. 41¹ alin. (1) și ale art. 45 alin. (1) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi

ale personalului din organele autorității judecătorești, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000.

În punctele de vedere prezentate, Guvernul consideră că Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 au avut aplicabilitate pe durata anului bugetar 2002, respectiv 2003, iar, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate ridicată cu privire la aceste dispoziții legale este inadmisibilă.

În ceea ce privește dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât este atribuită legiuitorului să dispună suspendarea aplicării unui act normativ, acest eveniment legislativ fiind reglementat expres de lege tocmai pentru a nu aduce atingere drepturilor sau libertăților persoanelor. De asemenea, se mai arată că art. 53 din Constituție privește numai drepturile și libertățile fundamentale cuprinse în cap. II titlul II din Legea fundamentală, iar drepturile pretinse de reclamanți nu se încadrează printre acestea.

Totodată, Guvernul apreciază că și în situația în care se apreciază că suspendarea dreptului salarial în cauză contravine art. 47 din Constituție privind asigurarea unui nivel de trai decent, o astfel de restrângere se încadrează în condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție, nefiind vorba de o desființare a dreptului însuși, ci de o suspendare prin lege a acordării unui drept care echivalează cu restrângerea acestuia, ceea ce textul constituțional permite.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002. În acest sens se arată că, potrivit principiului anualității bugetului de stat, care este de natură constituțională (art. 138 din Constituție), Legea nr. 743/2001 și Legea nr. 631/2002 au fost în vigoare în cursul anului 2002, respectiv 2003, perioadă pentru care au fost aprobate bugetele de stat. Astfel, având în vedere că „textele legale criticate nu erau în vigoare la data sesizării Curții Constituționale, sunt incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispoziții legale în vigoare”. În acest sens este invocată și jurisprudența Curții Constituționale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, Avocatul Poporului apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât „suspendarea aplicării unor dispoziții legale în baza căroră se acorda magistraților prima pentru concediul de odihnă nu pune în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în Dosarul nr. 466D/2004, îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 11 decembrie 2001, precum și cele ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 29 noiembrie 2002.

În Dosarul Curții Constituționale nr. 466D/2004, în care autori ai excepției de neconstituționalitate sunt funcționari publici în cadrul Tribunalului Tulcea, sunt criticate, în mod expres, prevederile art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și cele ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002. Curtea observă însă, că, din motivarea excepției, rezultă că autorii acesteia au înțeles, în realitate, să se refere nu numai la cele două prevederi legale care prelungesc termenul de suspendare a plății unor drepturi bănești, ci și la dispozițiile prin care s-a luat, inițial, această măsură de suspendare, și anume cele ale art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 386 din 10 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 17 iulie 2001. În toate celelalte dosare conexe, în care autori ai excepțiilor de neconstituționalitate sunt magistrați sau personal auxiliar de specialitate, se susține, în mod expres, că, pe lângă textul art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, sunt neconstituționale și dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001.

În consecință, prin prezenta decizie, Curtea se va pronunța asupra constituționalității dispozițiilor art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, precum și asupra prevederilor art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002.

Dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001: „(1) *Aplicarea prevederilor art. 32 alin. (2) referitoare la cuantumul sporului cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de lucru, ale art. 33 alin. (2) referitoare la acordarea primei cu ocazia plecării în concediul de odihnă și ale art. 82 alin. (2) teza a doua referitoare la cuantumul indemnizației de delegare, din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2002.*

(2) *De asemenea, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2002 aplicarea prevederilor art. 41¹ alin. (1) care cuprind dispoziții referitoare la acordarea primei pentru concediul de odihnă și ale art. 45 alin. (1) referitoare la cuantumul sporului cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de muncă din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, precum și aplicarea prevederilor art. IV referitoare la acordarea primei cu ocazia plecării în concediul de odihnă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 237/2000 pentru modificarea Legii nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 29 noiembrie 2000.“;*

— Art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001: „(4) *Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată și modificată prin Legea nr. 386/2001, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2002.“;*

— Art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002: „(3) *Termenele prevăzute la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, aprobată cu modificări prin Legea nr. 386/2001, cu modificările ulterioare, se prelungesc până la data de 31 decembrie 2003.“*

Textul constituțional invocat în susținerea excepției este art. 53, care are următorul cuprins:

— Art. 53. „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie*

proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“

Curtea reține că, în esență, se consideră neconstituțională suspendarea acordării unor drepturi bănești prin ordonanța criticată, precum și prelungirea succesivă a acestei suspendări, prin cele două legi bugetare, întrucât aceasta constituie o măsură care nu se încadrează în nici una dintre ipotezele în care exercițiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns în conformitate cu prevederile art. 53 din Constituție.

Curtea constată că dispozițiile art. 41¹ alin. (1) referitoare la acordarea primei pentru concediul de odihnă și ale art. 45 alin. (1) referitoare la cuantumul sporului cu care se plătesc orele lucrate peste durata normală a timpului de muncă, din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 83/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 1 septembrie 2000, au fost suspendate succesiv, prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și prin art. 12 alin. (4) din Legea nr. 743/2001, până la data de 31 decembrie 2002.

Curtea observă că nici una din cele trei dispoziții legale criticate nu mai este în vigoare, întrucât textul art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 și-a produs efectele numai până la data de 1 ianuarie 2002, iar cele două legi bugetare, până la 31 decembrie 2002, respectiv, până la data de 31 decembrie 2003. Toate aceste dispoziții legale au avut aplicare limitată în timp, în sensul dispozițiilor art. 64 alin. (1) și ale art. 66 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 25 august 2004, astfel că ele nu mai pot fi considerate ca fiind încă în vigoare.

În ceea ce îi privește pe magistrați și personalul de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, acestora, Curtea constată că dispozițiile legale a căror aplicare fusese suspendată au fost abrogate, începând cu data de 1 ianuarie 2003, prin art. 50 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 18 decembrie 2002, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea

nr. 347/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 22 iulie 2003, care prevede că „Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă art. 1¹, precum și celelalte dispoziții referitoare la salarizarea și alte drepturi ale magistraților și personalului de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, acestora, din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare“.

Față de celelalte categorii de personal din cadrul organelor autorității judecătorești, prin prevederile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 631/2002, a intervenit o nouă suspendare a aplicării reglementărilor în cauză, până la data de 31 decembrie 2003.

În consecință, având în vedere că dispozițiile art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 au avut o aplicare temporară, producându-și efectele până la data de 1 ianuarie 2002, Curtea constată că, la momentul formulării excepției, acestea nu mai erau în vigoare, iar, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție și cu cele ale art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este inadmisibilă.

În ceea ce privește legile bugetare, Curtea Constituțională, printr-o jurisprudență constantă, a stabilit că, după expirarea anului bugetar, legile de aprobare a bugetului nu mai sunt în vigoare, având în vedere că însuși textul constituțional al art. 138 consacră principiul anualității bugetului de stat. Astfel, Legea nr. 743/2001 și Legea nr. 631/2002 au ieșit din vigoare la expirarea exercițiului bugetar pentru care au fost adoptate, și anume la 31 decembrie 2002, respectiv la 31 decembrie 2003.

În conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiect al controlului de constituționalitate, exercitat pe cale de excepție, îl pot forma numai dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare și, în consecință, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, precum și a celor ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001, ale art. 12 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 și ale art. 10 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002, excepție ridicată de Radu Nicolai și alții, de Elena Florea și alții, în dosarele nr. 2.057/2004 și nr. 2.043/2004 ale Tribunalului Tulcea, de Eugenia Cîmpeanu și alții,

de Olga Gheorghe și alții, de Doru Benescu și alții, de Mariana Gafton și alții, în dosarele nr. 984/C/2004, nr. 985/C/2004, nr. 1.000/C/2004 și nr. 1.122/C/2004 ale Tribunalului Galați — Secția civilă, de Mărioara Stancu și alții, de Cristina Liliana Faur și alții, de Eugenia Belea și alții, de Viorica Găman și alții, de Gheorghiza Munteanu (Arsene) și alții, de Daniela Mănuc și alții, de Isabela-Alina Stănescu și alții, precum și de Mihaela Cucliciu și alții, în dosarele nr. 1.095/2004, nr. 1.105/2004, nr. 1.116/2004, nr. 1.104/2004, nr. 1.098/2004, nr. 1.087/2004, nr. 1.088/2004 și nr. 1.068/2004 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122 din 1 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Szombath în Dosarul nr. 3.121/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal și asistat de domnul avocat Ioan Sabău Pop, în baza delegației depuse la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care reiterează argumentele expuse în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, solicitând, în final, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.121/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția**

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Szombath în cadrul judecării recursului penal formulat împotriva Deciziei nr. 136 din 28 aprilie 2004 a Curții de Apel Cluj, prin care s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond în vederea reunirii acesteia cu dosarul ce îi vizează pe inculpații împreună cu care autorul excepției a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 7 alin. 1 și 2 din Legea nr. 39/2003, și anume „inițierea unui grup infracțional organizat”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală „sunt contrare prevederilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, fiind astfel încălcate dispozițiile alin. (2) al acestui articol”. De asemenea, autorul excepției afirmă că, „nefiind prevăzută o cale de atac împotriva deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor, dispoziția legală amintită contravine prevederilor constituționale invocate, îngrădind în acest fel accesul liber la justiție”. Se invocă totodată și încălcarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, el neîngrădind accesul liber la justiție, ci, dimpotrivă, oferă garanții procesuale suficiente, deoarece, după rejudecare, se va pronunța o nouă hotărâre ce va fi supusă căilor de atac. De altfel, legiuitorul poate exclude unele hotărâri de la exercitarea căilor de atac, instituirea „reguli deosebite în considerarea unor situații deosebite”, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin mai multe decizii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că, în virtutea prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului. Mai mult, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale. Așa fiind, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Având în vedere aceste considerații, Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin conținutului prevederilor din Constituție invocate de autorul excepției. De altfel, amintește că asupra constituționalității prevederilor art. 385¹ alin. 1 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, respingând excepțiile ca neîntemeiate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, cum sunt și cele referitoare la hotărârile judecătorești supuse recursului, astfel încât accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Pot fi atacate cu recurs: [...]*

e) deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de tribunale, tribunale militare teritoriale, curți de apel și Curtea Militară de Apel, cu excepția deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin aceste dispoziții legale sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție, precum și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile de lege criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată că dispozițiile art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală constituie norme de procedură, or, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este prevăzută numai de lege. În temeiul acestei atribuții constituționale, legiuitorul este singura autoritate competentă să stabilească regulile generale de procedură, iar, în considerarea unor situații speciale, poate prevedea și derogări sau excepții de la regulile generale, dacă acestea nu contravin vreunor dispoziții sau principii constituționale.

Art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, stabilind regula generală potrivit căreia deciziile pronunțate în apel pot fi atacate cu recurs, exceptează de la această regulă situațiile în care, prin deciziile instanțelor de apel, s-a dispus rejudecarea cauzelor. Rațiunea este aceea că procesul penal se reia de la faza judecării în primă instanță. Drept urmare, nu poate fi primită critica autorului excepției privitoare la încălcarea liberului acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, deoarece prin instituirea caracterului irevocabil al deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor nu se aduce atingere în nici un fel dreptului la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, se oferă tuturor părților interesate exercitarea acestui drept în condiții de echitate, întrucât, de vreme ce se procedează la o nouă judecată asupra fondului, partea interesată are posibilitatea să-și valorifice toate drepturile și interesele legitime fără nici un fel de limitări.

Cu privire la exercitarea căilor de atac și la concordanța legii procesuale românești cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră dreptul persoanei la un proces echitabil, Curtea Constituțională a statuat că, în sensul practicii europene, conceptul de „proces echitabil” nu implică în mod necesar „existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac al hotărârilor judecătorești, inclusiv exercitarea acestor căi de atac de către toate părțile din proces”.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 295 din 7 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 6 decembrie 2002, precum și prin Decizia nr. 481 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.143 din 2 decembrie 2004, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale. Atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 1 lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Szombath în Dosarul nr. 3.121/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.
Pronunțată în ședința publică din data de 1 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea ordinelor președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 28/2004 și nr. 39/2004

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7), al art. 11 alin. (2) lit. d) și e), al art. 56 alin. (1) și al art. 58 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere referatul de aprobare prezentat de Departamentul funcționarea și dezvoltarea pieței de energie, în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 16 martie 2005 și ale Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate la consumatorii captivi de energie electrică, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 11/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 14 martie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — (1) Consumatorii eligibili care nu își exercită dreptul de a alege furnizorul pot să își aleagă orice tarif reglementat de tip binom, în condițiile stabilite pentru consumatorii captivi.

(2) Consumatorii trecuți la tariful de tip A33 ca urmare a aplicării prevederilor art. 2 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 28/2004 pentru aprobarea zonelor orare utilizate la tariful A33, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.062 din 16 noiembrie 2004, sau a prevederilor art. 6 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 39/2004 pentru aprobarea tarifelor la energia electrică livrată consumatorilor captivi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.247 din 23 decembrie 2004, pot reveni la tariful aplicat anterior sau pot să opteze pentru un alt tarif conform prevederilor alin. (1).

(3) Trecerea la tariful A33 și revenirea la tariful practicat anterior, în conformitate cu dispozițiile alin. (2), nu se

consideră schimbare de tarif în sensul prevederilor art. 7 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 39/2004.

Art. II. — Zonele orare utilizate la aplicarea tarifului A33 în zilele de sâmbătă și de duminică ale lunilor aprilie și septembrie, prevăzute în anexa nr. 2.1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 39/2004, se modifică pentru zona de gol la intervalul orar 22,00—20,00, iar pentru zona normală la intervalul orar 20,00—22,00.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

— art. 2 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 28/2004;

— art. 6 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 39/2004.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 16 martie 2005.
Nr. 12.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi**

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7) și al art. 51 din Legea energiei electrice nr. 318/2003, precum și al art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.892/2004 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie,

având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie și procesul-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 16 martie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi:

a) operatorul de transport și de sistem și Societatea Comercială „Opcom” — S.A. elaborează și supun spre avizare Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei procedurile prevăzute în regulament;

b) Societatea Comercială „Opcom” — S.A. asigură cadrul organizatoric și administrativ necesar dezvoltării pieței centralizate de certificate verzi;

c) operatorul de transport și de sistem începe activitatea de înscriere a producătorilor de E-SRE, în vederea eliberării certificatelor verzi.

Art. 4. — Operatorul de transport și de sistem începe activitatea de emitere a certificatelor verzi în termen de 30 de zile de la avizarea procedurilor necesar a fi elaborate conform prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a pieței de certificate verzi.

Art. 5. — Operatorul de transport și de sistem, Societatea Comercială „Opcom” — S.A., Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A. și Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor aplica și vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprea

București, 16 martie 2005.
Nr. 15.

*) Anexa se publică în format electronic pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, www.anre.ro.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind revizuirea volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005, pe categorii de resurse și pe destinații, și repartizarea acestuia pe județe, pentru pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice de drept privat și pentru vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național

În temeiul art. 1 alin. (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.325/2004 privind aprobarea volumului maxim de masă lemnoasă care poate fi recoltată în anul 2005,

în baza prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare nr. 24.021 din 11 ianuarie 2005,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se revizuieste volumul maxim de masă lemnoasă pe picior, prevăzut la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.325/2004 privind aprobarea volumului maxim de masă lemnoasă care poate fi recoltată

în anul 2005, stabilindu-se cantitățile pe următoarele categorii de resurse:

a) 11,3 milioane m³ din păduri aflate în proprietatea publică a statului, administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva;

b) 2,5 milioane m³ din păduri proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;

c) 3,7 milioane m³ din păduri proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat;

d) 0,7 milioane m³ din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național.

Art. 2. — Se revizuieste volumul de masă lemnoasă prevăzut la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.325/2004, stabilindu-se cantitățile pe următoarele destinații:

a) 8,5 milioane m³ pentru agenții economici cu activitate de exploatare forestieră și/sau de prelucrare a lemnului și pentru agenții economici care construiesc drumuri forestiere în bazine forestiere inaccesibile, în contrapartidă cu masa lemnoasă pe picior, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 70/1999 privind măsurile necesare pentru accesibilizarea fondului forestier prin construirea de drumuri forestiere în perioada 2000—2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 653/2001;

b) 0,8 milioane m³ pentru nevoile proprii ale Regiei Naționale a Pădurilor—Romsilva;

c) 2,0 milioane m³ pentru aprovizionarea populației de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva cu lemn pentru încălzit și lemn pentru construcții, ce provine din: tăierile de îngrijire a arboretelor tinere, igienizarea pădurilor, tăierile de produse accidentale dispersate, precum și materialul lemnos de mici dimensiuni rezultat în urma tăierilor în crâng și a tăierilor rase de substituie și refacere.

Art. 3. — Se revizuieste repartizarea pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005 din pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, conform anexei nr. 1.

Art. 4. — Se revizuieste repartizarea pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi

recoltată în anul 2005 din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat, conform anexei nr. 2.

Art. 5. — Se revizuieste repartizarea pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005 din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, conform anexei nr. 3.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — (1) Repartizarea pe deținători a volumelor maxime de masă lemnoasă pe picior, prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 3, se aprobă de către direcțiile teritoriale de regim silvic și de vânatoare, pe baza fundamentării realizate prin analiza și prelucrarea datelor din amenajamentele silvice, studiile sumare de amenajare și studiile de transformare a pășunilor împădurite, aprobate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, sau pe baza hotărârilor Conferinței a II-a de amenajare.

(2) Este interzisă alocarea cotei de tăiere dacă nu se fundamentează pe aceleași informații care au fost utilizate la stabilirea volumelor de material lemnos prezentate în anexele nr. 1—3 la prezentul ordin.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) situațiile speciale care determină recoltarea produselor accidentale apărute după data intrării în vigoare a prezentului ordin. În aceste situații, precomptările de masă lemnoasă impuse de normele tehnice silvice sunt obligatorii.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 629/2004 privind aprobarea repartizării pe județe a volumului maxim de masă lemnoasă care poate fi recoltată în anul 2005 din pădurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 8 septembrie 2004.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 16 martie 2005.
Nr. 155.

ANEXA Nr. 1

**REPARTIZAREA PE JUDEȚE
a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005 din pădurile
proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale**

Nr. crt.	Județul	Volumul (mii m ³)
1.	Alba	109,0
2.	Arad	130,0
3.	Argeș	11,5
4.	Bacău	13,5

Nr. crt.	Județul	Volumul (mii m ³)
5.	Bihor	166,0
6.	Bistrița-Năsăud	470,9
7.	Botoșani	0,1
8.	Brașov	290,0
9.	Brăila	0,5
10.	Buzău	0,1
11.	Caras-Severin	58,1
12.	Călărași	0,2
13.	Cluj	61,7
14.	Constanța	0,1
15.	Covasna	95,0
16.	Dâmbovița	1,1
17.	Dolj	3,9
18.	Galati	1,3
19.	Giurgiu	0,1
20.	Gorj	0,5
21.	Harghita	118,0
22.	Hunedoara	60,2
23.	Ialomita	0,6
24.	Iasi	1,8
25.	Ifov	12,0
26.	Maramures	122,0
27.	Mehedinti	0,6
28.	Mures	201,0
29.	Neamt	21,0
30.	Olt	1,0
31.	Prahova	1,1
32.	Satu Mare	40,0
33.	Sălaj	31,0
34.	Sibiu	251,6
35.	Suceava	180,1
36.	Teleorman	0,5
37.	Timis	34,5
38.	Tulcea	0,4
39.	Vaslui	0,6
40.	Vâlcea	3,4
41.	Vrancea	5,0
TOTAL :		2.500

REPARTIZAREA PE JUDEȚE

a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005
din pădurile proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat

Nr. crt.	Județul	Volumul (mii m ³)
1.	Alba	90,0
2.	Arad	76,7
3.	Argeș	196,0
4.	Bacău	151,0
5.	Bihor	76,0
6.	Bistrița-Năsăud	68,0
7.	Botoșani	15,3
8.	Brașov	65,3
9.	Brăila	0,1
10.	Buzău	101,0
11.	Caraș-Severin	51,8
12.	Călărași	2,1
13.	Cluj	72,0
14.	Constanța	0,1
15.	Covasna	247,0
16.	Dâmbovița	45,8
17.	Dolj	5,5
18.	Galăț	20,0
19.	Giurgiu	3,7
20.	Gorj	47,0
21.	Harghita	415,0
22.	Hunedoara	81,0
23.	Ialomița	12,5
24.	Iasi	27,3
25.	Ifov	6,3
26.	Maramureș	200,0
27.	Mehedinți	27,3
28.	Mureș	150,0
29.	Neamț	98,2
30.	Olt	30,9
31.	Prahova	47,1
32.	Satu Mare	50,0
33.	Sălaj	71,0
34.	Sibiu	18,7
35.	Suceava	537,7
36.	Teleorman	11,1
37.	Timiș	21,3
38.	Tulcea	0,1
39.	Vaslui	21,5
40.	Vâlcea	263,6
41.	Vrancea	275,0
TOTAL :		3.700

REPARTIZAREA PE JUDEȚE
a volumului maxim de masă lemnoasă pe picior care poate fi recoltată în anul 2005
din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național

Nr. crt.	Județul	Volumul (mii m ³)
1.	Alba	24,0
2.	Arad	15,9
3.	Argeș	7,5
4.	Bacău	15,0
5.	Bihor	60,0
6.	Bistrița-Năsăud	16,9
7.	Botoșani	5,0
8.	Brașov	46,0
9.	Brăila	3,9
10.	Buzău	20,0
11.	Caraș-Severin	27,9
12.	Călărași	1,5
13.	Cluj	74,2
14.	Constanța	0,7
15.	Covasna	61,0
16.	Dâmbovița	8,3
17.	Dolj	3,0
18.	Galăț	2,5
19.	Giurgiu	1,3
20.	Gorj	11,1
21.	Harghita	87,3
22.	Hunedoara	25,2
23.	Ialomița	1,6
24.	Iași	3,0
25.	Ifov	1,3
26.	Maramureș	18,0
27.	Mehedinți	7,3
28.	Mureș	43,0
29.	Neamț	23,0
30.	Olt	1,0
31.	Prahova	2,1
32.	Satu Mare	19,0
33.	Sălaj	8,2
34.	Sibiu	15,0
35.	Suceava	15,0
36.	Teleorman	2,6
37.	Timiș	1,2
38.	Tulcea	3,8
39.	Vaslui	2,6
40.	Vâlcea	3,1
41.	Vrancea	11,0
TOTAL :		700

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 015050